

них органів адекватного реагування для боротьби з молодіжною злочинністю.

Безумовно, сьогодні не доводиться розраховувати на універсальність цих заходів, проте зроблені в комплексі, вони, швидше за все, дадуть позитивний результат і допоможуть значно скоротити кількість молодих людей, залучених і що втягуються у злочинну діяльність.

---

1. Малков С. Д. Кримінологія: Підручник для вузів. 2-е изд., перероб. і доп. М.: ЗАТ «Юстицинформ», 2006.

2. Лист МОН №1/9-623 від 13.09.10 року «Щодо подолання злочинності серед неповнолітніх та організації профілактичної роботи».

3. Проблемы девиантного поведения молодежи. Под общ. ред. А.И. Числова, Н.В. Блажевича. – М., 2007.

4. Лелеков В.А., Кошелева Е.В. Влияние семьи на преступность несовершеннолетних // Социс. – 2006. - № 1. – С. 53-62.

Михайленко Світлана Валеріївна

Старова Тетяна Андріївна

курсанти факультету підготовки
фахівців для органів досудового
розслідування ДДУВС

Науковий керівник –

доцент кафедри філософії та політології,
к.філос.н., доц. **Підлісний М. М.**

КОМП'ЮТЕРНІ ІГРИ У ЖИТТІ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ

З кожним роком наш світ розвивається і не стоїть на місці. Оскільки ми живемо у столітті інформаційних технологій, тому ця галузь особливо зазнає постійних змін. Кожного дня комп'ютерні генії придумують нових роботів, нові моделі комп'ютерів, програми та звичайно ж комп'ютерні ігри.

Зараз, якщо ми вийдемо на вулицю не побачимо, як раніше, юрбу дітей, що грають у класики або схованки. Не всі навіть пам'ятають такі ігри. Для того щоб відволікти дитину та не стежити за нею, батьки просто вручають їм в руки мишку. Це не правильно, і це труїть суспільство. Постійне перебування у "віртуалі" шкодить розвитку дитини, у тому числі інтелектуальному та емоційному. Дитина втрачає інтерес до самостійного мислення, читання, ручної праці, стає пасивним споживачем інформації, як кажуть "рабом Інтернету".

Комп'ютер не дає дитині повноцінного спілкування з однолітками або повністю його замінює. Деяким дітям, що мають складнощі в спілкуванні з однолітками в реальному світі, комп'ютер дає можливість знайти у віртуальному світі співбесідника і навіть друга [2].

Що ж керує підлітками, коли вони міняють реальний світ на віртуаль-

ний? Як вважає Василенко Н.А., у психічному розвитку підлітка провідна роль належить встановленню системи соціальних взаємовідносин із оточуючими. Розвиток соціальної дорослості — це розвиток готовності дитини до життя в суспільстві дорослих як його повноправного члена. Соціальна незрілість дитини, її залежність від дорослих визначає становище соціальної нерівності у відносинах з дорослими, але можливість самореалізуватися в ігровому просторі, самостійно заробити гроші надає підліткові більшої впевненості в собі, почуття дорослості. Крім того, психіка дитини підліткового віку дуже сприятлива для нової інформації, яка міститься в правилах та змісті різноманітних ігор. Значну роль відіграє також підліткова «мода» на певні ігри. Необхідність бути визнаним у групі однолітків підштовхує підлітка до участі в ігровій діяльності. Таким чином, підлітковий вік є періодом, коли людина стає особливо сприятливою для формування комп'ютерної гемблінг-залежності.

У цілому, можемо дійти висновку, що сутність аддиктивної поведінки полягає у формуванні в людини прагнення відходження від реальності внаслідок зміни свого психічного стану. Відзначимо, що на відміну від наркоманії, тютюнопаління, алкоголізму, ігроманія належить до аддикції, яка не пов'язана з прийняттям якихось речовин, змінюючи психічний стан. Останнім часом проблема азартних ігор має велике значення у зв'язку з залученням до її сфери комп'ютерних засобів [1].

У суспільстві формується цілий клас людей-фанатів комп'ютерних ігор. Спілкування із цими людьми показує, що багатьом з них захоплення комп'ютером аж ніяк не йде на користь, а деякі серйозно потребують психологічної допомоги.

Більшість із них – люди з відомими психологічними проблемами: несформоване особисте життя, незадоволеність собою, і, як наслідок, втрата сенсу життя й нормальних людських цінностей. Єдиною цінністю для них є комп'ютер і все, що із цим зв'язане [3].

Щоб розпізнати у дитини початкову стадію комп'ютерної залежності та вчасно врятувати її від цієї хвороби ми пропонуємо ознаки, за допомогою яких можливо ідентифікувати в дитині "початкового геймера".

1. Якщо дитина їсть, п'є чай, робить уроки біля комп'ютера;
2. проводить хоча б одну ніч біля комп'ютера;
3. прогуляв школу через те, що не дограв в гру;
4. приходять додому й відразу сідає за комп'ютер;
5. забув поїсти, почистити зуби (за умови, якщо раніше такого не спостерігалось);
6. перебуває в поганому, роздратованому настрої, не може нічим зайнятися, якщо комп'ютер зламався;
7. конфліктує, загрожує, шантажує у відповідь на заборону сидіти за комп'ютером.

Ми вважаємо, що краще проводити більше часу разом, спілкуватися,

ходити на прогулянки, а вихідні дні повністю присвятити дитині так, щоб вона забула про свій "віртуальний" світ. Встановіть правило не сидіти перед сном за комп'ютером. Також, доброю порадою буде записати дитину на якусь секцію або гурток, головне щоб це подобалось їй, а не вам.

1. Василенко А.Н. Вплив комп'ютерних ігор на формування аддиктивної поведінки підлітка - Вісник ХДАК, вип. 30 - 2010 р. - С.5.
2. Інтернет ресурс: <http://www.bdut.org.ua/psycholoh/kompjuterna-zalezhnist/>.
3. Інтернет ресурс: <http://konf.koippo.kr.ua/blogs/index.php/blog2/title-76>.

Настич Тетяна Миколаївна
курсанти факультету підготовки
фахівців для органів досудового
розслідування ДДУВС

Науковий керівник –
доцент кафедри філософії та політології,
к.філос.н., доц. **Підлісний М. М.**

ЕМІГРАЦІЯ МОЛОДІ З УКРАЇНИ

Дана проблема є дуже актуальною та чи не найсерйознішою в країні у наш час. Люди шукають нового життя. Життя без проблем, без хвилювання за своє майбутнє життя і життя своїх дітей. Вони їдуть туди, куди очі бачать, але потім нерідко шкодують про вчинене, але повертатися назад зазвичай пізно.

Як показали соціологічні дослідження, люди емігрують через наступні фактори: кращі соціально-економічні умови для життя, працевлаштування та краща заробітна плата, яку б можна було витратити не тільки на оплату комунальних послуг та харчування, а й на власний відпочинок, оздоровлення, заради здобування престижної освіти, аби одержаний диплом приймали до уваги не лише в одній країні, а по всьому світі [1].

Люди хочуть працювати у великих містах, адже там більший рівень заробітної плати і можливість влаштуватися на роботу. Люди хочуть самореалізовуватися, а у селищах та маленьких містах це зробити дуже складно. Виїжджаючи за кордон перед людиною постає ще більше можливостей. Говорять, що головне потрібно мати «не пусту» голову та добре володіти іноземною мовою, і ти з часом зможеш працювати будь-де, головне прикладати для максимум зусиль. Найбільш схильні до еміграції українці у віці від 18 до 29 років [2].

Але, викликає занепокоєння той факт, що, молоді люди, що отримали вищу освіту за кошти бюджету України, які мають високі професійні навички, виїжджають працювати за кордон, причому реалізують знання по отриманій у нашій країні спеціальності.